

คำวินิจฉัยของ นายผัน จันทร์ปาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐/๒๕๔๕

วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ศาลแพ่งชลบุรีส่งคำตัดสินของจำเลย (นายอภิ แซ่ล้อ กับพาก) จำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๖๘๗/๒๕๔๔ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ ขัดหรือ แย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ หรือไม่

สรุปข้อเท็จจริง

ผู้ร้องเป็นจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๖๘๗/๒๕๔๔ ระหว่างบริษัท บริหารสินทรัพย์ชลบุรี จำกัด โดยนายศักดิ์ เอื้อชูเกียรติ และนายสมบัติ ชัยเดชสุริยะ ผู้รับมอบอำนาจช่วง โจทก์ นายอภิ แซ่ล้อ และนายไฟโรมัน ศิริพรเดิค จำเลย ฐานผิดสัญญาภัยมิ จำนวน และคำประกัน จำนวนทุนทรัพย์ ๑,๕๔๖,๘๐๘.๑๘ บาท เดิมจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นลูกหนี้ของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ได้รับสินเชื่อตามสัญญาภัยเงิน จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกันหนี้เงินภัยของจำเลยที่ ๑ ต่อมานานาธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ได้ทำสัญญาโอนขายสินเชื่อให้แก่โจทก์ คือ บริษัทบริหารสินทรัพย์ชลบุรี จำกัด และได้นำออกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้แล้ว จึงทำให้โจทก์ได้รับ โอนสิทธิและผลประโยชน์ต่างๆ รวมตลอดจนหลักประกันประเภทค้ำประกัน, จำนวน, จำนวน ที่ธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีอยู่มาเป็นของโจทก์ทั้งหมด รวมทั้งสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลย ทั้งสองที่ค้างชำระด้วย ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑

โจทก์ได้ฟ้องจำเลยทั้งสอง ต่อศาลแพ่งชลบุรี ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระหนี้ได้ถอนจำนวน หลักทรัพย์ให้แก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ย โดยในการฟ้องและดำเนินคดี โจทก์ได้รับมอบอำนาจให้บริษัท อัลฟ่า แคปปิตอล เอ เอ็ม ซี จำกัด เป็นผู้รับมอบอำนาจให้บอกกล่าวให้ชำระหนี้และดำเนินคดี มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์ รวมตลอดถึงให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงได้ด้วย ซึ่งบริษัท อัลฟ่า แคปปิตอล เอ เอ็ม ซี จำกัด ผู้รับมอบอำนาจ ได้มอบอำนาจช่วงให้นายศักดิ์ เอื้อชูเกียรติ และ นายสมบัติ ชัยเดชสุริยะ เป็นผู้มีอำนาจออกกล่าวดำเนินคดีและกระทำการแทนโจทก์

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้ต่อสู้ฟ้องของโจทก์ในหมายประเด็น อาทิ เรื่องอำนาจฟ้อง พ้องเคลือบคลุม การบอกกล่าวบังคับจำนวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นต้น และมีความตอนหนึ่งกล่าวอ้างว่า การโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างโจทก์กับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ไม่มีผลตามกฎหมาย เพราะเป็นการสมคบกันกระทำขึ้นเอง โดยจำเลยทั้งสองไม่ทราบและไม่ได้ให้ความยินยอมด้วย เป็นการฝืนใจลูกหนี้ จึงเป็นการโอนสิทธิเรียกร้องที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย บทบัญญัติของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ยังบังคับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญว่าด้วยสัดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลเป็นการออกกฎหมายที่ให้มีผลใช้บังคับแก่กรณีได้กรณีหนึ่ง หรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินและการจำกัดเสรีภาพในการแข่งขันโดยเสรี ตามมาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ ดังนั้น พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ดังกล่าวจึงใช้บังคับไม่ได้ ตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งจำเลยทั้งสองมีความประ伤ศขอให้ศาลสั่งปัญหาข้อกฎหมายที่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดก่อนที่จะสืบพยานโจทก์หรือจำเลย อันจะมีผลทำให้การโอนสิทธิระหว่างโจทก์กับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ล้มเหลว และโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้ และจะทำให้คดีเป็นอันเสร็จไปได้ทันทีโดยไม่จำต้องพิจารณาในประเด็นอี่นๆ อีกต่อไป จำเลยย่อมมีสิทธิและอำนาจที่จะกระทำได้ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๒๖๔ ตามรัฐธรรมนูญ

ศาลแพ่งชนบุรีได้พิจารณาแล้ว ปรากฏตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ เห็นว่า จำเลยทั้งสองได้แย้งประ伤ศขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ หรือไม่ ประกอบกับยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงให้ทำหนังสือถึงสำนักงานศาลยุติธรรม ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลรัฐธรรมนูญได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ มีคำสั่งให้รับเรื่องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๐ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ต่อไป

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

ข้อพิจารณาและคำวินิจฉัย

พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ เป็นมาตราที่รัฐธรรมนูญให้การคุ้มครองในสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน แต่ไม่ได้หมายความว่า สิทธิและเสรีภาพจะจำกัดหรือเลือกปฏิบัติไม่ได้ เพราะมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ ได้น้อมถือให้การจำกัดสิทธิและเสรีภาพจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของมาตรา ๒๘ และการที่ออกพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ก็ดำเนินการตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศไทย

การใช้บังคับตามพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นการใช้บังคับแก่บุคคล หรือบริษัทเป็นการทั่วไป ที่มีสภาพปัจจุหาเหมือนๆ กัน ไม่ได้เลือกบังคับเฉพาะบุคคลหรือบริษัทใดบริษัทดหนึ่งเป็นการเฉพาะ การเปลี่ยนเจ้าหนี้ตามพระราชกำหนดนี้ ความเป็นหนี้ของลูกหนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงสถานะแต่ประการใด

จึงวินิจฉัยว่า มาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แต่ประการใด

นายผัน จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ